महाराष्ट्र राज्य विद्युत वितरण कंपनी लि.
कोकण परिमंडळ कार्यालय
ग्राहक तक्रार निवारण मंच रत्नागिरी

ग्राहक तक्रार क्र. 06/2017 **दाखल ×¤ü. 05.04.2017**

असाही इंडिया ग्लास लि. **™ß-७, एम.आय.डी.सी.** **इंडस्ट्रियल एरिया,** **तलोजा,जि.रायगड**	}	**तक्रारदार ग्राहक**

×¾Ö¹ý¬¤ü

अधिक्षक अभियंता, महावितरण **मंडल कार्यालय, रत्नागिरी**	}	**विरुध्द पक्षकार**
±ú¸ü´Ö ¾Ö¯ÖÖÃ£ÖÖ¯ÖÖß	}	**1) वि.श. गुळवणी** **अध्यक्ष** **2) श्री. एस. एस. तायडे,** **¯Ö³ÖÖ¸üß ÃÖ×“Ö¾Ö Ÿö£ÖÖ कार्यकारी अभियंता**
ग्राहकाच्या वतीने	}	**1) ÁÖß. मुकुंद दत्तात्रय शिंदे** **(प्रतिनिधी)**
विरुध्द पक्षकाराच्या वतीने	}	**1) ÁÖß.²ÖÖôûÖÃÖÖÆêü²Ö •ÖÖ¬Ö¾Ö** **कार्यकारी अभियंता,मंडल कार्यालय रत्नागिरी** **२) श्री. दयानंद कमतगी** **उपकार्यकारी अभियंता,´Ö›üôû कार्यालय रत्नागिरी** **३) श्री. अरविंद भाग्यवंत** **उपकार्यकारी अभियंता, ,´Ö›üôû कार्यालय रत्नागिरी**

´ÖÆÖ¸üÖÂ™Òü ¾ÖÖß•Ö नियामक आयोग, [ग्राहक तक्रार निवारण ´Ö“Ö ¾Ö ×¾ÖªãüŸÖ लोकपाल (ओम्बुडस्मन)] विनिय´Ö 2006 ´Ö¬ÖßÌ»Ö 6.5 चे तरतुदीनुसार :

न्यायनिर्णय

ग्राहक तक्रार निवारण मंच, कोकण परिमंडल,रत्नागिरी खालीलप्रमाणे निर्णय जाहीर करीत आहे.

1) तक्रारदार यांनी सन १९९४-९५ मध्ये खारेपाटण ते राजापूर या उपकेंद्राची उभारणी स्वतःचे खर्चाने केली त्याची रक्कम रु. २१२०४०००/- व्याजासह विरुद्ध पक्षकार यांचेकडून वसूल होऊन मिळणेबद्दल पस्तुतचे गाऱ्हाणे अपील या मंचासमोर दाखल केले आहे.

------------------गाऱ्हाण्याचे संक्षिप्त स्वरुप-----------

2) तक्रारदार असाही इंडिया ग्लास लि. ही कंपनी असून त्यांचे पूर्वीचे नांव फ्लोट ग्लास इंडिया ×»Ö. †ÃÖ होते. तक्रारदार हे विरुद्ध पक्षकार यांचे ग्राहक होते व त्यांचा ग्राहक क्र. २१२०५९००८४८७ असा हÖŸÖÖ. तक्रारदार यांच्या विनंतीवरुन सदर वीजपुरवठा जानेवारी २०१५ मध्ये कायमस्वरुपी खंडीत करण्यात †Ö»ÖÖ.

तक्रारदार यांनी सन १९९५ मध्ये खारेपाटण ते राजापूर सबस्टेशन पर्यंत ३३ केव्ही उच्चदाब वाहिनी स्वतःच्या खर्चाने उभारणी करुन तत्कालीन महाराष्ट्र राज्य विद्युत मंडळ (संक्षिप्तपणे MSEB) यांना हस्तांतर केली.

सन १९९३ मध्ये तक्रारदार यांनी त्यावेळी कार्यरत असलेल्या ११ केव्ही उच्चदाब वाहिनीमधून त्यांच्या युनिटला वीजपुरवठा करावा अशी विनंती केली होती. परंतु त्या वाहिनीतून मिळणारÖ ¾ÖÖß•Ö¯Ö¸ü¾ÖŠÖ चांगल्या गुणवत्तेचा असणार नाही व सायंकाळी चार तास वीज वापरता येणार नाही असे MSEB मार्फत कळविणेत आले. प्रस्तावित पावस उपकेंद्र कार्यरत होण्यास बराच काळ लागणार होता. अशा प्रकारे MSEB यांनी तक्रारदार यांना स्वतःचे खर्चाने विद्युत वाहिनी उभारणेस आणि उपकेंद्रासाठी मोफत जमीन देण्यास भाग पाडले होते. त्यानंतर MSEB यांनी प्रस्तावात बदल करुन सर्व्हीस कनेक्शन आणि सर्व्हीस लाईन आकाराचे रु. १६३४८२७/- तसेच अनामत रक्कम व वीजमीटरचा वेगळा आकार भरण्यास तक्रारदार यांना कळविले. शिवाय ३३ केव्ही उच्चदाब वाहिनी खारेपाटण ते तक्रारदार यांची युनिटची जागा याऐवजी राजापूर सबस्टेशन पर्यंत स्वखर्चाने उभी करण्यास सांगितले. सारांश, MSEB यांनी सर्व अडचणी तक्रारदार यांच्या माथी मारुन सदरचे संपूर्ण इन्फ्रास्ट्रक्चर विनासायास व फुक्रट ×´ÖôûÖ×¾Ö»Ö.

तक्रारदार यांचे पुढे असे म्हणणे आहे की त्यांनी १९९५ मध्ये ३३ केव्ही वाहिनी उभारणेसाठी रु. 9286957/- एवढा खर्च केला होता. तक्रारदार यांनी १९९५ ते २०१५ या काळात वीज वापरली असल्यामुळे सर्व्हीस लाईन आकार रु. १६३4827/- ची मागणी ते करीत नाहीत. तक्रारदार यांनी उभारलेली सदरची ३३ केव्ही वाहिनी उच्च दर्जाची असून विरुद्ध पक्षकार त्याचा वापर करीत आहेत. विरुद्ध पक्षकार यांनी आतापर्यंत ६० कोटी रुपये महसूल मिळवला आहे. पुढील कित्येक वर्षे सउर वाहिनी वापरता येते. वापरण्याच्या स्थितीत असलेल्या सर्व मटेरियल/ उपकरणांची क्रेडीट विरुद्ध पक्षकार यांनी देणे करारपत्राप्रमाणे आवश्यक आहे.

तक्रारदार यांनी उभी केलेली सदर वाहिनी १८.६ कि.मी. असून महावितरणच्या दरपत्रकानुसार त्याची सध्याची किंमत रु. २१२०४०००/- इतकी येते. सध्या सदर वाहिनीस राजापूर, कोंढीये व पालव †¿ÖÖ ३३ केव्हीची उपकेंद्रे जोडलेली आहेत. जर सदर वाहिनी भंगार भावात विकणेत आली तर PWD च्या दरपत्रकानुसार त्याची किंमत रु. ६८०५५६०/- इतकी येऊ शकते. विरुद्ध पक्षकार यांनी इन्फ्रास्ट्रक्चार आकार एकदाच घेण्याऐवजी दोनवेळा वसूल केला आहे. सबब करारपत्र क्र. २ प्रमाणे रक्कम रु. २१२०४०००/- विरुद्ध पक्षकार यांचेकडून व्याजसह वसूल होऊन मिळणेची तक्रारदार यांची विनंती आहे.

३) तक्रारदार यांनी दि.२६.१२.२०१६ रोजी अंतर्गत तक्रार निवारण कक्ष, रत्नागिरी यांचेकडे रितसर गाऱ्हाणे दाखल केले होते. परंतु ते सदर कक्षाने दि.१६.०३.२०१७ च्या आदेशाने फेटाळल्यामुळे प्रस्तुत अपील त्यांनी दि.०५.०४.२०१७ रोजी या मंचाकडे दाखल केले आहे. या मंचाचे अध्यक्ष यांना मे व जून २०१७ मध्ये महत्तवाच्या खाजगी कामासाठी वारंवार बाहेरगांवी जावे लागल्याने व काही काळ त्यांची प्रकृती ²Ö¸ü नसल्याने या प्रकरणाचा निर्णय ६० दिवसांत करता आला नाही.

---------------- वितरण कंपनीची भूमिका-----------

4) तक्रारदार यांनी विरुद्ध पक्षकार विरुद्ध जे काही आरोप केले आहेत ते विरुद्ध पक्षकार यांनी नाकारले आहेत. विरुद्ध पक्षकार यांनी दि. १८.०५.२०१७ रोजीचे जे म्हणणे दाखल केले आहे त्यानुसार तक्रारदार यांची विनंती नामंजूर होणेस पात्र आहे. तक्रारदार यांना विश्वसनीय व योग्यरित्या वीजपुरवठा होण्यासाठी त्यांचे प्रतिनिधी व विरुद्ध पक्षकार यांचे संबंधीत अभियंता यांच्यात चर्चा –ÖÖ»Öß ÆÖêŸÖß. †¿ÖÖ वीजपुरवठयासाठी कार्यरत असलेल्या २२०/३३ केव्ही खारेपाटण अति उच्चदाब उपकेंद्रापासून ते ३3/11 केव्ही राजापूर उपकेंद्रापर्यंत एक्स्प्रेस फीडरसाठी तक्रारदार यांनी स्वतः खर्च करावयाचा होता आणि अ¿ÖÖ उच्चदाब वाहिनी उभारणीसाठी पायाभूत सुविधासाठी स्वतः खर्च करण्याचे समंतीपत्र तक्रारदार यांनी MSEB ला दिलेले होते. अशा स्वतंत्र ३३ केव्ही वाहिनीचे काम तक्रारदार यांच्या खर्चाने पूर्ण करण्यात आले. तक्रारदार यांचेकडून दोनवेळा सर्व्हीस लाईन आकार घेणेत आला नव्हता. विद्युत पुरवठा काय¤ÖÖ 19४८ च्या कलम ४९ प्रमाणे पायाभूत सुविधाचा केलेला खर्च योग्य होता व त्यांना तो मान्यही होता. तक्रारदार यांना दि.०८.०४.१९९५ रोजी वीजजोडणी देण्यात आली. तक्रारदार यांना चांगल्या दर्जाचा Voltage आणि uninterrupted वीजपुरवठा करता येण्यासाठी त्यांच्या संमतीने व खर्चाने सदरची नवीन एक्सप्रेस फीडर वाहिनी केवळ त्यांच्याचसाठी उभारण्यात आली. सदर वाहिनीवरुन विरुद्ध पक्षकार यांचे कोणतेही उपकेंद्र कार्यरत नव्हते. व सध्याही नाही.

करारपत्र क्र. २ दि.२७.०५.२००५ यामधील कलमे गैरलागू आहेत, कारण सन २००५ मध्ये नवीन वाहिनीचे काम करण्यात आले नव्हते. सदरच्या एक्सप्रेस फीडर वाहिनीचे काम सन १९९४-९५ मध्येच करण्यात आले होते. सन १९९५ पासून घसारा (Depreciation) जमेत धरल्यास (२००५ च्या करारपत्राप्रमाणे) सन २०१४-१५ पर्यंत तक्रारदार यांनी वीजपुरवठा घेतल्याने विरुद्ध पक्षकार हे आता काहीच देणे लागत नाहीत. तक्रारदार यांची गाऱ्हाण्यातील मागणी मुदतबाहय –ÖÖ»Öß †ÖÆê. ´ÖÖ. ¾Öß•Ö ×¾ÖµÖ नियामक आयोग यांनी केस क्र. ३६/२००८ मध्ये दिलेल्या निर्णयाचा विचार व्हावा वगैरे.

५) या प्रकरणाची सुनावणी या मंचासमोर दि.०३.०६.२०१७ रोजी घेणेत आली. त्यावेळी तक्रारदारातर्फे प्रतिनिधी श्री. मुकुंद दत्तात्रय शिंदे आणि विरुद्ध पक्षकारतर्फे कार्यकारी अभियंता श्री. बाळासाहेब जा¬Ö¾ÖÖ व उपकार्यकारी अभियंता श्री. दयानंद कमतगी हजर होते. त्यांचे तोंडी युक्तिवाद ऐकणेत आले आहेत. उपलब्ध सर्व कागदपत्रे वाचण्यात आली आहेत.

६) श्री. मुकुंद शिंदे यांनी आपल्या गाऱ्हाणे अर्जास असुसरुन दाखल कागदपत्रांचे संदर्भ देऊन युक्तिवाद केला. त्याचप्रमाणे विरुद्ध पक्षकारतर्फे मुख्यतः श्री. जाधव यांनी आपल्या लेखी खुलाशाच्या संदर्भाने कागदपत्रांचा उल्लेख करुन तोंडी निवेदन केले.

7) तक्रारदार यांचे गाऱ्हाणे, विरुद्ध पक्षकार यांचा लेखी खुलासा, तोंडी निवेदने व उपलब्ध कागदपत्रे यांचा विचार करता या मंचाच्या निर्णयासाठी खालील मुद्दे उपस्थित होतÖŸÖ व त्यावरील आम“Ö निष्कर्ष यापुढे नमूद केलेल्या कारणांस्तव पुढीलप्रमाणे नमूद करीत आहोत.

मुद्दा क्र.(१) तक्रारदार यांनी महावितरण कंपनीकडून मागणी केलेली रु. २१२०४०००/-एवढी किंवा †शतः रक्कम जी त्यांनी खारेपाटण ते राजापूर ३३ केव्ही एक्स्प्रेस फीडर उच्चदाब वाहिनी उभारण्यासाठी खर्च केली ती त्यांना विरुद्ध पक्षकार यांनी अदा करावी असा आदेश करणे योग्य व कायद्यास धरुन होईल काय ?

ˆ¢Ö¸ü- नाही

मुद्दा क्र. (२) तक्रारदार यांना देय असलेली रक्कम दिसून आल्यास त्यावर कोणत्या दराने व्याज देता येईल ?

ˆ¢Ö¸ü- निरंक

मुद्दा क्र. (३) कोणता अंŸÖ´Ö †Ö¤êü¿Ö ?

ˆ¢Ö¸ü- शेवटी नमूद केल्यानुसार.

---------------कारणमिमांसा--------------

8) तक्रारदार यांची मौजे वाखेड, ता. लांजा, जि. रत्नागिरी येथे रि. सर्व्हे क्र. १२८३,१२८४ व १२८५ ही जमीन होती. त्यावेळी म्हणजे सन १९९३-९५ या काळात तक्रारदार कंपनीचे नाव फ्लोट ग्लास इंडिया ×»Ö. †ÃÖê ÆüÖŸÖê. सन २००५ च्या सुमारास कंपनीचे नाव असाही इंडिया ग्लास लि. असे बदलण्यात आले आणि त्यानुसार त्यांचा तत्कालीन MSEB बरोबर दि.२७.०५.२००५ रोजी करार होऊन करारपत्र-2 करण्यात आले.

9) ˆ¯Ö»Ö²¬Ö कागदपत्रांवरुन असे दिसून येते की सन १९९४-९५ मध्से खारेपाटण ते राजापूर सबस्टेशन ३ केव्ही एक्सप्रेस फीडर उच्चदाब वीजवाहिनीचे संपूर्ण काम तक्रारदार यांनी एकूण रक्कम रु. ९२८६९५७.७० पैसे स्वतः खर्च करुन पूर्ण केल्यानंतर त्यांना एप्रिल १९९५ पासून रितसर वीजपुरवठा MSEB यांनी सुरु केला. तक्रारदार यांचा वीजग्राहक क्र. २१2०५९००८४८७ असा होता. तक्रारदार यांना आवश्यक तो कच्चामाल उपलब्ध होणे बंद –ााल्यामुळे त्यांनी त्यांचा वीजपुरवठा कायमस्वरुपी बंद करावा असे विरुद्ध पक्षकार यांना सन २०१४ मध्ये कळविल्यामुळे, शेवटी त्यांचा वीजपुरवठा विरुद्ध पक्षकार यांनी जानेवारी २०१५ मध्ये कायमपणे बंद केला, या प्रकरणात, कोणत्याही वीजदेयकाबद्दल तक्रार करणेत आली नाही.

10) सर्व्हीस लाईन आकार रु. १६३४८२७/- यासदंर्भात विरुद्ध पक्षकार यांनी त्यांच्या लेखी म्हणण्यात काही खुलासा केला असला तरी सदरच्या रकमेची मागणी तक्रारदार यांनी या प्रकरणात केलेली नाही. तक्रारदार हे सर्व्हीस लाईन आकाराची मागणी, त्यांनी १९९५ ते २०१५ पर्यंत वीज वापरली म्हणून करीत नाहीत असे दोनवेळा त्यांच्या गाऱ्हाणेअर्जात स्पष्टपणे नमूद केले आहे. त्यामुळे याबाबत जादा भाष्य करण्याची आवश्यकता नाही.

११) या प्रकरणात, दि. २२.०३.१९९५ चे –ालेले करारपत्र (क्र. १) आणि दि. २७.०५.२००५ चे करारपत्र (क्र.२) असे दोन करारपत्र दाखल आहेत. त्यापैकी दि. २२.०३.११९५ च्या करारपत्रात पायाभूत सुविधाच्या (Infrastructure) केलेल्या खर्चाबाबत व तो तक्रारदार यांना परत करणेबाबत अगर त्याचे अंतिमतः क्रेडीट देण्याबाबत काहीही उल्लेख नाही. सदर करारपत्राच्या किमान कालावधी दोन वर्षे इतका ÆÖÝÖ.

१२) विद्युत पुरवठा अधिनियम १९४८ च्या कलम ४९ नुसार, एखादया व्यक्तीस अगर कंपनीस वीजपुरवठा करण्यासाठी, वीज मंडळास योग्य वाटतील अशा अटी व शर्ती लागू करण्याचा अधिकार होता.

13) तक्रारदार यांनी त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे ३३ केव्ही नवीन वाहिनी उभारणेसाठी रक्कम रु. ९२८६९५७/- इतका खर्च त्यावेळी केलेला होता. या रकमेच्या बाबत किंवा त्याचे परताव्याबाबत सन १९९५ मध्ये कोणताही करार –ाला नव्हता. परंतु सन २००५ च्या दुसऱ्या करारपत्रातील परिच"¤ -९ मध्से काही मजकूर †Ÿ֊³ूत केला आहे. हा दि.२७.०५.२००५ चा करार सात वर्षे मुदतीचा होता. या परिच्छेदात,कराराच्या समाप्तीनंतर ग्राहकाने सुस्थितीत वितरण कंपनीला परत केलेल्या साहित्याचे काही शर्तीवर वितरण कंपनीने क्रेडीट देणेबाबत नमूद केले आहे. तथापि परिच्छेद ९ (२) हेसुध्दा महत्त्वाचे आहे. त्यामध्ये,पहिल्या वर्षाचा घसारा (Depreciation) २५% आणि त्यानंतर प्रत्येक महिन्यास १% घसारा जमेस धरुन साहित्याचे मूल्य ठरवायचे आहे. तक्रारदार यांनी अंदाजे १९ वर्षे वीजवापर केला होता. परिच्छेद ९(२) चा विचार केल्यास तक्रारदार यांनी दिलेल्या वाहिनीचे/साहित्याचे काहीही मूल्य उरत नाही आणि त्या कारणाने विरुद्ध पक्षकार काहीही देणे लागत नाहीŸÖ.

१४) दि. ०९.०६.२०१५ च्या अधिक्षक अभियंता, रत्नागिरी यांना तक्रारदार यांनी पाठवलेल्या पत्रामध्ये, त्यांनी एकतर वीजदेयकांमधून वसूल केलेल्या M.D. Charges ची रक्कम रु. १३७२७५०/- विरुद्ध पक्षकार यांनी परत करावी अथवा उच्चदाब वाहिनीचा केलेला खर्च रु. ७८५०९६५/- परत द्यावा असे नमूद केले होते. या प्रकरणात तक्रारदार यांनी M.D.charges मागणी केलेले नाहीत. मात्र उच्चदाब वाहिनीच्या केलेल्या खर्चापोटी ¹/. 7850965/- ची मागणी न करता रु. २१२०४०००/- ची मागणी केली आहे. अर्थात्,येथे हे नमूद करणे जरुरीचे आहे की सन १९९५ मधील ३३ केव्ही उच्चदाब वाहिनीच्या सर्व साहित्याचे/उपकरणांचे सध्याचे मूल्य, Depreciation चा विचार करता, नगण्य असणार आहे.

१५) वरील सविस्तर विवेचनावरुन एक बाब स्पष्ट होते की सन १९९४-९५ मधील व सन २००५ मधील करारपत्रांमध्ये तक्रारदार यांना निःसंदिग्धरित्या उपयोगी पडेल असा मजकूर नमूद केलेला नाही. सन २००५ च्या करारपत्र -२ मधील तरतूदीप्रमाणे उच्चदाब वाहिनीचे घसारामूल्य (Depreciation) विचारात घेतले तर तक्रारदार यांना काहीही रक्कम प्राप्त होऊ शकत नाही. वास्तविक, सदरचे करारपत्र-२ कोणीही नाकारलेले नाही. त्याच्या प्रती उभयपक्षांनी या प्रकरणात दाखल केल्या आहेत. त्यामुळे या करारपत्र २ च्या आधारे तक्रारदार यांना कोणताही Relief देता येत नाही. आता आपण उपलब्ध काही पत्रव्यवहाराचा विचार करु.

16) तक्रारदार यांनी दि. १६.१२.१९९३ च्या अधिक्षक अभियंता, रत्नागिरी यांना दिलेल्या पत्रांत शेवटी, MSEB चे सर्व नियम, विनियम यांचे आपण पालन करु आणि वीजपुरवठा करण्यासाठी वीजमंडळाला येणाऱ्या सर्व खर्चाची प्रतिपूर्ती करु असे नमूद केले होते. अधिक्षक अभियंता यांनी तक्रारदार यांना दिलेल्या दि.०७.०७.१९९४ च्या पत्रात,त्यावेळी कार्यरत असलेल्या वीज वाहिनीतून ŸÖÖÝ¯Ö¸üÖÖ ¾Öߕ֯Ö¸ü¾ÖšÖ औपचारिक बाबी पूर्ण केल्यानंतर लगेच देण्यात येईल आणि कायमचा पुरवठा नियोजित पाचस उपकेंद्रातून करण्यात येईल असे कळवले होते. अर्थात्, पावस केंद्र उभारण्यात बराच कालावधी लागणार होता. उपलब्ध वीजवाहिनीतून मिळणारी वीज उच्च दर्जाची नसून सायंकाळी ३-४ तास वीज मिळणार

नव्हती. दि.१६.१२.१९९४ च्या तक्रारदार यांनी अधिक्षक अभियंता यांना दिलेल्या ¯Ö¡ÖÖŸÖ त्यावेळी कार्यरत असलेल्या वीजवाहिनीव्दारे (जरी सायंकाळी वीज उपलब्ध होणार नव्हती) वीजपुरवठा घेण्याचे मान्य केले होते. याच पत्रात शेवटी, MSEB तक्रारदार यांना कायमपणे वीजपुरवठा करण्यासाठी जी जी काही व्यवस्था करेल त्याचा खर्च सोसण्याची तयारी बिनशर्त दर्शविली होती. त्या होणाऱ्या खर्चाचे अंदाजपत्रक देणेचीही तक्रारदार यांनी विनंती केली होती.

17) ×¤.09.02.1995 च्या अधिक्षक अभियंता यांच्या तक्रारदार यांना पाठवलेल्या पत्रात स्पष्टपणे नमूद केले होते की नियोजित खारेपाटण ते राजापूर उपकेंद्र ३३ केव्ही उच्चदाब वाहिनी तक्रारदार यांच्या संपूर्Ö खर्चाने, सर्व अडचणींचे निवारण करुन ११ महिन्यात पूर्ण करावी आणि त्यासाठी वापरलेल्या साहित्यांची गॅरेंटी किमान ५ वर्षे असावी. दि.२२.१२.१९९५ च्या पत्रातून असे दिसते की MSEB यांच्या सुचनांप्रमाणे व नियमांनुसार सदर उच्चदाब वाहिनीचे संपूर्ण काम मे. न्य.बॉम्बे इलेक्ट्रीकल्स, पनवेल यांनी पूर्ण केले होते. वरील सर्व पत्रव्यवहारात,तक्रारदार यांनी केलेल्या खर्चाच्या परताव्याबाबत काहीही ˆल्लेख केला नव्हता. म्हणजेच सदर खर्चाच्या परताव्याबाबत उभयपक्षकारांमध्ये त्यावेळी कोणताही करार –ााला नव्हता. अशा कराराअभावी, आता तक्रारदार यांना परतावा (Refund) मंजूर करता येणार नाही अÃÖ †´Ö“Ö ´ÖŸÖ †ÖÆ.

१८) केंद्रीय विहार को.ऑप हौसिंग फेडरेशन लि. विरुद्ध महावितरण कंपनी यांच्यामधील केस क्र. ३६/२008 यामध्ये मा.विद्युत नियामक आयोगाने दि.२५.०३.२०१० रोजी दिलेल्या निणयाच्या विरुद्ध पक्षकार ŸÖ±Ô आधार घेण्यात आला आहे. सन १९९४-९९ या दरम्यान केंद्रशासन कल्याणकारी गृहनिर्माण संस्थेने खारघर, नवी मुंबई येथे १२३० सदनिका बांधणेचे काम केले. सदर रहिवाशी सदनिकांसाठी वीजपुरवठा देणेबद्दल तत्कालीन MSEB कडे विनंती करण्यात आली. काही बाबींची पूर्तता करुन MSEB यांनी त्यावेळच्या ORC योजनेअंतर्गत वीज घेण्यास भाग पाडले होते. MSEB कडे निधी नसल्यामुळे संपूर्ण खर्च सदनिका धारकांना सोसावा लागला. त्यामध्ये उपकेंद्राचा सर्व खर्च,उपकरणे, इतर साहित्य आणि १५% सुपरव्हीजन चार्जेस वगैरेचा समावेश होता. एकूण –ÖÖ»Ö»Öê खर्च रु. ५४३९८८००/- ÆÖ 1230 फ्लॅटधारकांनी प्रत्येकी रु. ४४०००/- प्रमाणे सोसला होता. त्या प्रकरणात सदर हौसिंग फेडरेशन यांनी ५ कोटी ४३ लाख रु. MSEB कडून मिळणेची मागणी केली होती. मा. आयोगापुढील सुनावणीच्या दरम्यान ग्राहक यांनी भांडवली खर्चाची केलेली मागणी मागे घेतली. मा. आयोगाने आपल्या निर्णयात विद्युत पुरवठा अधिनियम १९४८ मधील कलम ४९ चा संदर्भ दिला. मा. आयोगाने सर्व्हीस लाईन आकार परत मिळण्याची ग्राहकाची मागणी मुदतबाहय –ााल्याचे ठरविले. मा. आयोगाने अंमलात आणलेले नियम, विनियम वगैरे पूर्वीच्या प्रकरणांना Retrospective Effect देऊन लागू करता येत नाहीत, यामुळे पायाभूत सुविधा (Infrastructure) यासाठी केलेला खर्च महावितरणने परत करण्याचा आदेश देता येत नाही असा निर्णय दिला. मा. आयोगाने आपल्या निर्णयात असेही नमूद केले की इन्फ्रास्ट्रक्चरचा व वीजपुरवठा देण्याचा खर्च हा उभय पक्षात –ाालेल्या कराराप्रमाणे करणेत आला होता व वीजपुरवठा संहिता २००५ हा विनियम दि.२२.०१.२००५ रोजी लागू –ााला. वरील विवेचनावरुन हे स्पष्ट होते की तक्रारदार यांना त्यांनी या प्रकरणात मागितलेली दाद देता येणार नाही.

19) ¾Ö¸¡ ÃÖ×¾ÖÃŸÖ¸¡ नमूद केलेल्या कारणांचा विचार करता तक्रारदार यांनी त्यांच्या नऊ पानी गाऱ्हाणे अर्जात केलेल्या आरोपांचा कोणताही फायदा त्यांना मिळू शकत नाही. या प्रकरणाचा एकंदरीत अत्यंत सखोल विचार करŸÖÖ ŸÖक्रारदार यांचे सदर गाऱ्हाणे अपील फेटाळले जाण्यास पात्र आहे. तक्रारदार यांचे प्रतिनिधी श्री. मुकुंद शिंदे यांच्या तोंडी निवेदनाशी आम्ही सहमत होऊ शकत नाही.

सबब, खालीलप्रमाणे अंतिम आदेश करणेत येत आहे.

<u>†Ö¤êü¿Ö</u>

1) **तक्रारदार असाही इंडिया ग्लास लि. यांचे प्रस्तुतचे गाऱ्हाणे अपील नामंजूर करण्यात येत आहे.**
2) **या आदेशाविरुध्द अर्जदारास अपील करावयाचे असल्यास खालील पत्त्यावर हा आदेश मिळाल्यापासून ६० दिवसात अपील दाखल करता येईल.**

¯Ö¢ÖÖ :- ÃÖ×“Ö¾Ö,
विद्युत लोकपाल
महाराष्ट्र विदयुत नियामक आयोग,
६०६/६०८, केशवा,
बांद्रा कुर्ला कॉम्प्लेक्स, मुंबई ४०००५
फोन नं. ०२२- 26592965

वि. श. गुळवणी
अध्यक्ष,
ग्रातनिमं,कोकण परिमंडल

श्री .एस.एस.तायडे
¯Ö³ÖÖ¸üß ÃÖ×“Ö¾Ö / कार्यकारी अभियÓÖÖ
ग्रातनिमं, कोकण परिमंडल

दिनांक :- 21.06.2017
ठिकाण :- रत्नागिरी.